

Mam nadzieję, że zamieszczone poniżej informacje, ich przypomnienie, umocni nasze wspólne działania. Życzę Państwu zdrowia i, mam nadzieję, do szybkiego zobaczenia. Pozdrawiam.

Ewa Grudzińska

Dyrektor SP2 Gniew

KSZTAŁCENIE NA ODLEGŁOŚĆ

Szanowny Rodzicu, Nauczycielu, a przede wszystkim Drogi Uczniu,

podstawową cechą kształcenia na odległość jest fizyczne oddalenie nauczyciela od ucznia, przykładem tego mogą być kursy radiowe, telewizyjne lub korespondencyjne. Prowadzi się je poprzez zastosowanie specyficznej organizacji kształcenia, w której kluczowe znaczenie mają:

- specjalnie przygotowane materiały i pomoce dydaktyczne, do wykorzystania w procesie uczenia się,
- odmienne niż w tradycyjnym kształceniu szkolnym sposoby komunikowania się ucznia z nauczycielem i monitorowania przez nauczyciela procesu uczenia się, a także inne sposoby kontaktowania uczących się między sobą.
- Odpowiednia obsługa tego kształcenia i administrowanie nim.

Nauczyciel przygotowuje materiały dydaktyczne, które umieszcza w sieci lub przesyła bezpośrednio swoim uczniom. Przez sieć daje im wskazówki, przekazuje instrukcje kieruje procesem kształcenia, stwarzając warunki do pracy indywidualnej, grupowej i zespołowej. Uczniowie komunikują się z nauczycielem wchodzą w interakcje z grupą i materiałem kształcenia. Obecna sytuacja zmusza nas do takiej formy nauki. Korzystając z niej należy pamiętać o bezpieczeństwie w sieci i higienicznym korzystaniu z komputera.

BEZPIECZEŃSTWO W SIECI

Szanowny Uczniu, pamiętaj o prostych zasadach:

Szanowni Rodzice, zablokujcie niebezpieczne strony przed swoimi dziećmi. Sprawdzajcie, z jakich stron korzystały. Kontrolujcie ich pracę (sprawdzajcie, co robią). Rozmawiajcie z nimi o właściwym korzystaniu z komputera i pracy w sieci. Powtarzajcie proste zasady umieszczone powyżej.

MOTYWOWANIE DO NAUKI

Kilka prostych rad:

1. UCZ PRZEZ ZABAWĘ!

Po pierwsze – musimy walczyć z nudą i rutyną. Nic tak bardzo nie demotyduje dziecka, jak siedzenie nad książką czy rozwiązywanie wciąż tych samych zadań. Nauka, by była przyjemniejsza i wciągała dziecko, musi być interesująca i zaskakująca. Duża rola w tym szkoły, ale jeśli jest to niewystarczające jako rodzice musimy sami zadbać o ciekawe rozwiązania edukacyjne. Pamiętajmy, że niemal każdą naukę możemy sprowadzić do poziomu zabawy. Nudną naukę ułamków doskonale jest zastąpić prezentacją ułamków na klockach lego. W warunkach domowych możemy przeprowadzić niejedną eksperyment naukowy z dziedziny fizyki czy biologii. Dobrze jest również rozwijać umysł, podsuwając mu interesującą edukacyjną rozrywkę. Komputerowe gry logiczne bywają ciekawe i dostarczają wiele zabawy, a jednocześnie zwiększają efektywność umysłu na wielu płaszczyznach. Dzięki nim dziecko ćwiczy pamięć lub koncentrację.

2. NIE ZBYWAJ, NIE ZNIECHĘCAJ, NIE WYRĘCZAJ

Aktywność szkolną można zahamować poprzez wyręczanie dziecka np. w odrabianiu lekcji. Nawet jeśli nie potrafi ono poradzić sobie ze szkolnym zadaniem, o wiele lepiej jest wytłumaczyć jej na czym to polega niż wykonywać zadanie za nią. Nie przynosi to żadnego skutku edukacyjnego, a wręcz przeciwnie – hamuje jego rozwój umysłowy.

3. CHWAŁ I NAGRADZAJ

Nie da się uniknąć systemu kar i nagród w edukacji. Służą temu między innymi stopnie w szkole, ale my jako rodzice również możemy ustanowić własny system nagradzania i karania. Trzeba to jednak robić z dużą rozważą. Nie na wszystkie dzieci działa motywacja negatywna. Niektóre dzieci na kary reagują zniechęceniem do podejmowania dalszych prób i buntem przeciw nauce. Niektóre dzieci nagrody z czasem zaczynają traktować jak codzienność i domagają się ich za każdym razem, gdy coś im się udało. By nie popaść w te skrajności, należy rozważnie dysponować karami i nagrodami. Na co dzień wystarczą ustne pochwały, miłe słowo doceniające trud szkolny. W przypadku nagród materialnych można na przykład ustalić dziecku duże cele, które będziemy nagradzać np. poprawne napisanie pracy języka polskiego. Na co dzień mogą to być drobiazgi, które naukę czynią przyjemniejszą (nowy piórniki, nowe kredki czy kolorowa lampka na biurko). W przypadku kar, warto stosować je w ostateczności i tylko wtedy, gdy złe wyniki w nauce to efekt lenistwa, a nie braku zrozumienia tematu.

4. ROZWIJAJ PASJE

Każdy z nas wykonuje i uczy się z przyjemnością tego, co lubi. Tak samo jest w przypadku dzieci. Nie ma się więc co dziwić, kiedy nasza córka lub syn lepiej radzą sobie np. z przedmiotami ścisłymi niż naukami humanistycznymi. Wiedzę o zainteresowaniach i pasjach dziecka warto wykorzystać w motywowaniu. Nie wymagajmy od dziecka najlepszych ocen ze wszystkich przedmiotów, bądźmy wyrozumiali dla jego przedmiotowych upodobań. Umożliwiamy mu oddanie się pasji np. przyrodniczej, kupujemy mu pomoce naukowe z tej dziedziny, wspieramy rozwój zainteresowań ze świadomością, że dziecko nie marnuje w ten sposób czasu, który mogłoby poświęcić matematyce, ale że właśnie rozwija swój umysł i czyni go bardziej otwartym. To w matematyce jest równie ważne i na pewno wyjdzie jej na dobre.

5. NIE KRYTYKUJ

Dla dziecka nie ma nic gorszego niż wyśmiewanie jego niepowodzeń czy piętnowanie ich. Jeśli robi to rodzic lub nauczyciel czyli dziecięcy autorytet, uczucie jest jeszcze bardziej bolesne. Jeśli zależy nam na wychowaniu młodego człowieka, który będzie pełny wiary we własne możliwości, nie możemy podcinać mu skrzydeł. Krytykowanie nie jest żadnym hartowaniem charakteru, szczególnie u wrażliwego młodego człowieka. Zamiast motywować dziecko do wyjątkowej pracy, może osłabić jego zapał i przede wszystkim zranić je. Nauka w tej sytuacji może wydawać się czymś złym, niepotrzebnym, a utraconą wiarę w siebie trudno odbudować. Zamiast się z dziecka naśmiewać czy wytykać mu błędy i niedociągnięcia, warto postarać się zrozumieć te trudności i pomóc je przezwyciężyć.

6. POBUDŹ OGÓLNA MOTYWACJĘ DO NAUKI

Warto wzbudzać w dziecku ogólną motywację do nauki. Dziecko powinno zrozumieć, po co w ogóle musi się uczyć. Trzeba przystępnie wyjaśnić mu, do czego przydaje się wiedza uzyskana poprzez naukę. Nasza pociecha powinna mieć świadomość, że edukacja jest bardzo praktyczna i czyni nasze życie łatwiejszym. Pamiętajmy, jeśli nasz uczeń będzie wiedział, jakie korzyści da mu szkoła, chętniej będzie do niej chodził. Tłumaczymy dziecku praktyczność edukacji. Niech wie, że umiejętność liczenia przydaje się np. do określenia kwoty, jaką trzeba wziąć na zakupy, a umiejętność czytania pozwoli mu samodzielnie czytać jego ulubione bajki. Możemy również opowiedzieć dziecku o tym że szkoła pozwoli mu stać się w przyszłości kimś, kim chce być. Jeśli chce weterynarzem, musi dobrze znać zwyczaje i zachowania zwierząt, a jeżeli marzy by być inżynierem i budować domy, przede wszystkim musi poznać wiele matematycznych wzorów.

7. KOCHAJ I AKCEPTUJ

Dziecko wyrastające w miłości i akceptacji jest silniejsze i łatwiej radzi sobie w życiu. Dlaczego? Bo ma wsparcie, które dodaje mu sił i zapału. Ma również świadomość, że ktoś je dopinguje i w razie potrzeby mu pomoże. Dziecko, które czuje się kochane, traktuje kochające je osoby jak autorytet, dlatego dzięki temu łatwiej wpłynąć jest nam na dziecięcą postawę i zmotywować do działania. Takie dziecko również łatwiej nabiera wiary w siebie, a ta przecież potrafi czynić cuda. Na każdym kroku wzmocnijmy w dziecku wiarę w siebie. Akceptujmy jego słabości, wykażmy zrozumienie dla niepowodzeń. Zapewniamy o swojej miłości szczególnie w tych trudnych dla dziecka chwilach. Jeśli nasza pociecha uwierzy, że może i że potrafi czegoś dokonać, łatwiej poradzi sobie z każdą trudnością.

8. POKAZUJ AUTORYTETY

Dla każdego z nas największą motywacją do działania bywają osiągnięcia innych osób, szczególnie tych, które znamy. Nic bardziej nie przekonuje niż namacalny dowód na sukces. Uczniom również przydają się takie wzorce. Ale tylko te atrakcyjne z ich punktu widzenia. Bardziej niż najlepszy uczeń z klasy zdobywający najwyższe stopnie do nauki przekona ich np. ulubiony sportowiec, który skończył studia i zna języki obce. Szukajmy autorytetów wokół dziecka, zwracajmy uwagę na jego zainteresowania i pokazujmy mu pozytywne aspekty edukacji na przykładach znanych i lubianych. Nie zapominajmy przy tym o sobie. My też powinniśmy świecić przykładem – dzięki temu będziemy wiarygodni w oczach dziecka.

9. UŁATW DZIECKU NAUKĘ

Nawet najtrudniejsze rzeczy można w przystępny sposób wytłumaczyć. Można również łatwiej pewne rzeczy przyswoić. Warto podzielić się z dzieckiem technikami ułatwiającymi zapamiętywanie, by potrafiło w prosty sposób zapamiętać nawet najdłuższe informacje. Sprawmy, by podczas nauki dziecko nauczyło się selekcji. Niech odrabianie lekcji zaczyna od najprostszych rzeczy, bo szybki sukces wzmoże motywację do rozwiązywania trudniejszych zadań. Warto pokazać dziecku, że podkreślanie tekstu czy zaznaczanie ważnych fragmentów w książce karteczkami może ułatwić późniejszą naukę. Dobrze jest zamontować nad dziecięcym biurkiem tablicę i pozwolić mu przypinać ważne rzeczy do zapamiętania.

10. DOBRZE ZORGANIZUJ CZAS DZIECKA

Zadbajmy o to, by nasze dziecko uczyło się systematycznie. Zostawianie sobie nauki obszernego materiału na sam koniec, może okazać się ponad siły i możliwości dziecka, co z pewnością będzie działać na nie demotywująco. Wprowadzenie dyscypliny w edukacji ma swoje plusy – uczy systematyczności działania również w innych dziedzinach życia. Warto ustalić harmonogram dnia, w którym nauka staje się stałym elementem – niemal tak samo naturalnym jak mycie zębów. Dobrze jest również codziennie rozmawiać z dzieckiem na temat rzeczy, o których się uczyło. W ten sposób utrwalamy jego wiedzę. Umysł, który regularnie ćwiczy, łatwiej przyswaja informacje i zapamiętuje je. Dziecko, które codziennie utrwala sobie zdobywane wiadomości, nie powinno mieć żadnych problemów z nauką.

HIGIENA PRACY PRZY KOMPUTERZE

O tym trzeba pamiętać:

- Ekran nie powinien odbijać światła - dlatego też ważne jest ustawienie go pod odpowiednim kątem w stosunku do jego źródeł. Rozwijając przepis: monitor trzeba ustawić tak, aby nie światło nie znajdowało się z tyłu. Źle jest również, gdy użytkownik ma jasność przed sobą - np. lampkę nad ekranem. Optymalnie jest ustawić się bokiem.
- Odległość pomiędzy brzegiem biurka a ustawioną na nim klawiaturą powinna być większa niż 10 cm. Chodzi tu o możliwość ułożenia na biurku dłoni. Pisanie z rękami bez oparcia jest bardzo uciążliwe dla użytkownika.
- Odległość ekran-użytkownik powinna wynosić co najmniej 40 cm. Podany w Rozporządzeniu przedział to 40-75 cm.
- Górna krawędź monitora nie powinna znajdować się powyżej linii wzroku użytkownika.
- Wilgotność powietrza nie powinna być mniejsza niż 40% - chodzi tu o to, że w trakcie korzystania z komputera oczy mocno się wysuszają, dlatego ważne jest zapewnienie pewnego poziomu wilgotności w pomieszczeniu.
- Wysokość stołu i krzesła powinna być tak dostosowana, by zapewnić co najmniej kąt prosty pomiędzy ramieniem a przedramieniem użytkownika.

Ponadto:

- Korzystaj z przerw. Nie spędzaj ich przed monitorem, najlepiej jest wstać i poruszać się trochę. Dobrze jest wtedy zamknąć oczy na jakiś czas lub popatrzeć na coś zielonego - ten kolor wpływa kojąco na zmęczone źrenice.
- Ustaw optymalną dla danego monitora (i karty graficznej) rozdzielczość. Jeśli chodzi o częstotliwość odświeżania, lepiej nie schodzić poniżej 85Hz.
- Zadbaj o regularne wietrzenie pomieszczenia - o ile nie znajduje się w nim klimatyzacja.
- Staraj się utrzymywać wyprostowaną sylwetkę (kąt 90 stopni), ręce wygodnie opieraj o blat biurka.
- Optymalnym ustawieniem monitora jest odchylenie go lekko do tyłu i ustawienie tak, aby był idealnie przed użytkownikiem.
- Głowę powinno się trzymać prosto, nadmierne odchylenia do przodu lub do tyłu mogą spowodować uciążliwe bóle mięśni.
- Przy pracy z laptopem (zwykle mało wygodnej) zaleca się ustawienia go na biurku, a nie na kolanach. Dodatkowo warto podłączyć osobne peryferia - myszkę i klawiaturę.
- Dbaj o oczy. Postaraj się raz na jakiś czas je zamknąć, by odpoczęły. Jeśli widzisz, że są przekrwione i nadmiernie przesuszone, skorzystaj z dostępnych na rynku kropeł dla zmęczonych oczu - pamiętaj jednak, że to tylko doraźna pomoc. Dobrym pomysłem jest też odrywanie wzroku od monitora raz na jakiś czas i spoglądanie gdzieś w dal.

WARUNKI DO NAUKI W DOMU

Rodzicu, dobrze jest nauczyć dziecko pracy w odpowiednim rytmie. Dobrym pomysłem jest ustalenie określonej pory na odrabianie lekcji. Dziecko musi uczyć się systematyczności, dlatego przyzwyczajaj je, że lekcje należy odrabiać regularnie, w kształceniu na odległość właściwie codziennie. W sobie wyrób nawyk sprawdzania, co dziecko ma zadane każdego dnia.

Ważne, by dziecko miało poczucie, że jest przy nim wspierający je dorosły i w razie potrzeby poświęci mu czas.

Dziecko powinno mieć odpowiednie warunki do nauki.

1. Zanim zasiądziesz do zeszytów, warto zadbać, by nic go nie rozpraszało: wyłączyć telewizor, radio, zamknąć drzwi do pokoju, sprawdzić, czy nie dochodzą z innych pomieszczeń np. odgłosy świetnie bawiącego się rodzeństwa. W pobliżu nie powinno być np. ulubionej zabawki. Im mniej będzie dookoła rozpraszających bodźców, tym lepiej. Pamiętaj w pomieszczeniu, w którym dziecko się uczy, powinna panować CISZA.
2. Zadbaj by dziecko miało swój kącik do nauki, najlepiej z własnym biurkiem i krzesłem przystosowanym do wzrostu dziecka.
3. Ważne jest też by światło padało z lewej strony, gdy dziecko jest praworęczne, a z prawej gdy dziecko jest leworęczne.
4. Oświetlenie elektryczne nie może być zbyt słabe, nie może też być zbyt jaskrawe.
5. Na biurku powinien panować porządek, znajdować się na nim powinny tylko rzeczy aktualnie potrzebne do odrobienia pracy domowej.
6. W pokoju nie może być duszno ani zbyt gorąco, optymalna temperatura to ok. 20 – 21 stopni Celsjusza.
7. Nie spodziewaj się, że dziecko będzie odrabiać pracę dwie godziny bez przerwy. Gdy się zmęczy nauką, jego koncentracja osłabnie. Dlatego najlepiej jest, by robiło w czasie uczenia krótkie 10-15-minutowe przerwy, np. na zrobienie herbaty czy inną mało absorbującą aktywność – pamiętaj nie może to być nic od czego będzie je trudno oderwać. Dzieci osiągają dojrzałość szkolną (a co za tym idzie umiejętność koncentracji) w różnym czasie.
8. Jeśli dziecko odrabia pracę, nie przeszkadzaj mu. Nie pozwól też, by robiło to rodzeństwo.
9. Na atmosferę do nauki wpływa nastawienie rodziców do szkoły i edukacji. Im bardziej RODZICE wspierają dziecko w nauce, tym lepsza jest atmosfera do uczenia się.

10. Bądź gotowy do pomocy, jeśli dziecko cię potrzebuje. Nie naciskaj jednak, jeśli o to nie prosi. Czasem lepiej je zostawić, by rozwiązało problem samo. Nie jest jednak dobrze, jak dziecko ma poczucie, że jest ze swoimi szkolnymi problemami samo.
11. Gdy dziecko odrabia lekcje, dyskretnie sprawdzaj, czy rzeczywiście się uczy.
12. W młodszych klasach sprawdzaj, czy dziecko odrobiło wszystko, co było zadane, sprawdź też czy zadania wykonane są prawidłowo. Miej jednak świadomość, że w życiu każdego rodzica przychodzi czas, że musi pozwolić dziecku podejmować pewne decyzje samodzielnie, a na pewno pozwolić mu samodzielnie się uczyć i ponosić konsekwencje swoich wyborów.
13. Nigdy nie zapominajmy o jeszcze jednym potężnym narzędziu. Pochwała za odrobione lekcje skutecznie dodaje dziecku skrzydeł.